

ra, läinud liina ette, ja peitnud ennast senna ühhe kaljo kopa. Sanud Keiser sedda kuulda, siis lastnud kobast kinnimürida. Nored mehhed uinund senna maggama ja magganud 170, 200 ehk koggoni 300 aastat. Närrast sedda aega mur- tud seält kiwra, ja woetud nenda kobast lahti. Kui tule lehk nende maggajatte peäle káinud, siis árfanud üles, ja arwanud ennast agga ühhe ain- sa õõ magganud ollewad. Agga peagi tunnud árra, et luggu teistwisi olli. Sest kui üks neist, nenda kui enne maggama jámist, liina läinud toito ostma, siis seält usna woõraid innimesi leidnud, hopis teisis ridis, kui nende ello páiwil kantud, egga olle ükski tahtnud nende wanna rah- ha tunnistada egga wastowõtta. Widad neid siis kohto ette, ja seäl fanud kulamisse warral nende imme luggu selgeks. Dõlnud nemmad siis selle aia Keisri wasto, et neist õiete náhha on, et sur- nud jälle illestoušwad. Saand se tehtud ja õõl- dud, siis heitnud keikide náhhes mahha ja surnud keik korraga árra.

Seitsme wenna páwast ligub se sanna Saksa- ja marahwa suus, et kui sel páwal saab wihma, siis peawad 7 náddalat järgi wihmased ilmad tul- lema.

(Tullewal aastal ots.)